

flyvevåbnets fly af denne type i en særlig nødsituation sættes ind til direkte luftforsvar mod fjendtlige fly i luftangreb på landet.

Under henvisning til alt foran nævnt, hvorefter jeg anser flyvevåbnets styrke uforholdsmæssig reduceret ved forsvarsforliget, må jeg primært tillade mig så stærkt, som det er mig muligt, at henstille, at dette forhold endnu i sidste øjeblik søges afhjulpet og specielt ved en forøgelse af den forudsatte ringe jagerbomberstyrke.

Sekundært skal jeg tillade mig at henstille, at det ved den i den påregnede forsvarslov forudsatte smidighed ved værnenes udnyttelse af forsvarsbudgettet fremover tilstræbes, at forskellige forholdsregler, der kan bidrage til større effektivitet af flyvevåbnet for meget begrænsede omkostninger, nyder fremme ved udnyttelse af besparelser, som måtte fremkomme ved, at et af de andre værn for en længere periode ikke måtte kunne udnytte sit eget budget fuldt ud. Forskellige hensyn i personalepolitikken vil ligeledes kunne bidrage til større effekt med den givne styrke.

For så vidt det måtte være rigtigt, hvad der er fremkommet offentligt i pressen, at der på intet tidspunkt fra nogen politisk side har været argumenteret for atombevæbning til flyvevåbnets jagerbombere i modsætning til andre dele af forsvaret, må jeg — med henblik på en eventuel fremtidig ændring i hele spørgsmålet om atomvåben — påpege den uhyre skævhed, der herved ville fremkomme. Militært set er atombevæbning til et antal jagerbombere lige så betydningsfuld, om ikke endnu vigtigere, end for det øvrige forsvar på grund af de mindre lokalt bundne indsatsmuligheder.

Endelig skal jeg bemærke, at jeg går ud fra, at spørgsmålet om jord/luftaketvåbnets rationelle indordning i det øvrige luftforsvar (flyvevåbnet), der gennem nogen tid har henstået til afgørelse, ikke er præjudiceret ved den omstændighed, at NIKK-bataljonen i forsvarsforliget er opført under hæren i overensstemmelse med det bestående tilhørsforhold.

K. Ramberg.
